

PROJEKT U-LANDSHJÆLP TIL SELVHJÆLP

Nyhedsbrev, juni 2011

Kontor: Stationsvej 20, 6920 Videbæk, Tlf. 97 17 17 42
Hjemmeside: www.ulandshjaelp.dk - e-mailadresse: stoette@ulandshjaelp.dk
Bank: Reg. nr. 9570 kontonr. 3866149 – Giro 386-6149

ISSN: 1901-0729

Kære samarbejdspartnere.

I dag er det en af sommerens "efterårs-dage", men lunt og hyggeligt inden døre. Igen får jeg lov til at sende taknemmelige, kærlige hilsener og tanker til hver enkelt af jer rundt i landet. År efter år hjælper vi hinanden med at hjælpe, og jeg skal hilse derudefra og fortælle, at det HJÆLPER!

At se/opleve hvordan nødstedte børn/unge får fremtidsmuligheder og endda hjælper andre, det er for mig en stor lykke. Læs om Edris her i bladet.

Men alt er jo relativt. Forleden hørte jeg på radioens program 1 om livsnydelse:

- Vi arbejder som gidsler for vor løn og for det, som allerede er købt - og måske allerede brugt.
- Egoisme er en del af livsnydelse.
- Vi vælger hængekøje-nydelsen og får hængekøje-facon. -Uha -da -da!

I år skal jeg for første gang i 24 år ikke til Afrika, (så skal jeg virkelig passe på, at jeg ikke kravler op i den hængekøje her-hjemme).

Jeg er meget glad, fordi Rita og Arne tager på tilsyn i år, og sammen med dem rejser 2 nye bestyrelsesmedlemmer.

Selvom jeg har lyst til at præsentere dem for jer, vil jeg lade dem selv gøre det i næste nyhedsbrev, hvor de helt sikkert vil fortælle en masse.

Lad mig slutte med at ønske jer alle en dejlig sommer.

Elly

Formandens beretning på generalforsamlingen i Projekt Ulandshjælp til Selvhjælp (PULS) den 26. marts 2011.

Igen i år kan jeg med glæde aflægge denne årsberetning. Projektet har igen haft et godt år. Medlemstallet er nogenlunde uændret, mens indtægterne er faldet en smule.

Også i Afrika vil man gerne være hvid brud. En pige prøver en af HSH' flotte kjoler, mens Ellys niecer agerer brudepiger.

Selvom arbejdsbyrden er stor, har vi stadig ikke danske hjælpere på lønningslisterne - hverken i Danmark eller i Tanzania. Jeg vil gerne takke alle, som støtter økonomisk, takke mine partnere i bestyrelsen og administrationen samt alle, som hjælper på lageret, for et virkeligt godt samarbejde.

I Danmark har der været god interesse for projektarbejdet. Fra lageret hos Jens Røbjerg i Herborg er der i år pakket og afsendt 1 stk. 20 fods container, som kom til Tanzania uden problemer. Der er klare retningslinier for udlevering af udstyret.

Vi er sikre på, at dette udstyr ligesom tidligere vil blive til stor hjælp. Også containerne udnyttes optimalt.

Lad mig gøre opmærksom på, at alle transportudgifter fra dør til dør samt containeren er betalt via en bevilling fra Danida, og sådan har det været, siden den første container blev sendt i 1989. Desuden udløser en forsendelse mulighed for at få en billet fra Danida til en tilsynsrejse til Tanzania.

Vi oplever stadig, at projektarbejdet er respekteret både i Tanzania og i Danmark. Administrationen af Help to Self Help Projects (HSH's) projekter i Tanzania sker fra Centerskolen. Behovene i Tanzania er uoverskuelige. Derfor er det stadig meget vigtigt, at vi fra Danmark ikke falder for fristelsen til at "sætte ting i gang", som HSH ikke selv virkelig ønsker og måske ikke magter at administrere.

Vi ved, at strategien, som PULS og HSH i årevis har arbejdet efter, er rigtig, og den skal vi frem for alt holde fast i.

Bestyrelsesmedlemmerne i HSH er dygtige og ærlige. Dette er desværre ikke almindeligt i Tanzania, og derfor er sådanne folk eftertragtede ledere. HSH's bestyrelse arbejder langsomt, da medlemmerne ikke inddrages nok i beslutningerne. Bestyrelsesformand Peter Golugwa har vi arbejdet sammen med fra projektets start i 1993. Simon Panga, som er sekretær i bestyrelsen, har vi også arbejdet sammen med fra begyndelsen. Han er ansvarlig for administrationen og for al ansat personale samt for rapportering til den tanzanianske bestyrelse og til PULS.

Vi har drøftet problemet vedrørende bestyrelsens manglende effektivitet med ledelsen i HSH. Både Peter Golugwa og Simon Panga erkender og undskylder (netop med for meget arbejde i andre sammenhænge). De lover en ny og bedre bestyrelsesprocedure fremover.

Den tiltalende og professionelle regnskabsfører Augustine Gabriel, som blev ansat i 2007, magter opgaven, og rapporterne, som PULS modtager fra ham, er tilfredsstillende. Han viser stor interesse og har potentiale for bredere opgaver.

Centerskolen i Sakina

er en teknisk skole med 3 undervisningslinier: Husholdning, tekstil og el-installation. Det er en dagskole, hvor ca. 300 fattige elever modtager undervisning. Skoleåret afsluttes med en statsanerkendt eksamen.

I 2009 blev der foretaget en elevevurdering, som viste overvældende gode resultater. Skolen fungerer stadig godt. De fattige elever får hjælp. Vi er sikre på, at dette skyldes skolens dygtige leder, Delnever Makundi, som bl.a. er eminent til at mobilisere eleverne, finde praktikpladser og få dem ud på arbejdsmarkedet.

Her undervises i brugen af en strikkemaskine. Selvom vi er lige under ækvator, bruger man strikkede trøjer i den "kolde" tid juli/august.

Fra centerskolen i Arusha støttes HSH's andre aktiviteter:

Tilsyn med 10 skoler for småbørn i lokalområder.

Næsten alle "de små skoler" har mange elever. De fleste skoler kan og bør udnyttes bedre, f.eks. med voksenundervisning. Ikke alle skoler fungerer lige godt. PULS har en skriftlig aftale med bestyrelsen for hver enkelt skole om økonomisk støtte i 6 år. Disse kontrakter udløber med udgangen af 2011.

Det er en glæde, at 9 af skolerne allerede har planlagt, hvordan de kan "stå på egne ben".

Alle skoler kan dog fortsat få råd og vejledning fra Centerskolen i Sakina. På Centerskolen afholdes forskellige undervisningsseminarer både for skolens lærere og for lærerne fra de 10 små skoler.

Skolen i Majengo (Teddy's Skole)

har 130 – 140 elever og er klart den allerbedste. Den ligger i et slumområde, hvor 80 % af børnene er muslimer. Den handikappede skoleleder Teddy, som er meget respekteret i området, siger: "Vi skal ikke give fattighjælp, men udviklingshjælp". Det sociale undervisningsprogram, som hun for 2 år siden satte i gang for de fattigste kvinder, hjælper mange til en bedre fremtid.

Deltagerne på et seminar mod omskærelse lytter opmærksomt til indlægget.

Seminarer for kvinders og børns rettigheder og imod tidlige giftermål og omskærelse af kvinder.

Det arbejde, som begyndte i 2007, er blevet en stor succes. Sidste år blev der afholdt 7 seminarer med 150 – 200 deltagere pr. gang. Underviserne er veluddannede tanzanianere, bl.a. en læge og en advokat. På seminarerne deltager lokale ledere, repræsentanter for kvindegrupper, lokale jordmødre, præster, repræsentanter fra politiet og alle og enhver. Det er en utrolig vigtig aktivitet, som både HSH og PULS ønsker udvidet. Derfor er det en glæde, at Danida via Dansk Missions Råd's Udviklingsafdeling har bevilget 200.000 kroner til disse aktiviteter.

HSH's økologiske demonstrationshave

er bl.a. tænkt som inspiration og som en indkomstskabende aktivitet. Projektet virkede ved tilsyn i oktober-november 2010 ikke overbevisende.

HSH's lille butik,

som er indrettet i en container, blev åbnet i begyndelsen af 2009. Formålet er at sælge ting, som er fremstillet på skolen, og derved få overskud til skolens drift. Samtidig var planen, at skolens elever kunne lære, hvordan man driver en forretning (lægge budget, indkøb, udgifter, regnskab). Disse mål er ikke opfyldt. Butikken har kun et lille sortiment af indkøbte dagligvarer.

Her er den ombyggede container, hvor HSH har en lille butik.

HSH's sojafabrik

er efter lang tids forberedelse kommet i gang. Rockwool Fonden donerede et beløb til indkøb af maskiner og indretning af nødvendige faciliteter.

Man indkøber majs, sojabønner og andre produkter, der males og blandes til en speciel sund mel, som er meget velegnet til syge, f.eks. AIDS-ramte.

Det er et rigtig spændende projekt, som alle HSH-folk forventer sig meget af.

Regnskabet for 2010 viser, at driften endnu ikke kan hvile i sig selv.

HSH's landbrugsprojekter,

der i 2003 blev startet i Likamba, Nduruma og Manyire, blev som tidligere nævnt en succes og prototypen for Rockwool Fondens landbrugsprojekter, som nu breder sig ud over landet. De resultater, vi har set,

er fuldstændig overvældende. Dette hører egentlig ikke til i PULS' beretning, da Rockwool Fonden sammen med den tanzanianske agronom D. Ringo har overtaget arbejdet. Jeg nævner det alligevel, fordi resultaterne glæder os så meget. Og så er vi dog stadig med på sidelinjen. Efter aftale med Rockwool Fonden skal vi besøge projekterne under vores tilsynsrejser og stå til rådighed med rådgivning.

Den mobile lægeklinik.

Siden år 2000 har PULS betalt for drift af bil og chauffør til dette gode arbejde. Denne support er nu ophørt. Bystyret i Arusha skaffer selv penge, og arbejdet fortsætter.

Børnene på skolen for albinde modtager en helt ny symaskine fra HSH.

Afslutning.

I denne beretning vil jeg ikke lægge skjul på, at der er væsentlige udfordringer i arbejdet. Der spores begyndende donor syndrom blandt en del af lærerne på Center skolen. Den tidligere HSH "spejderånd" er ikke så tydelig nu.

Lederne er opmærksomme på dette problem, og jeg stoler på, at de – måske ved hjælp af et seminar i strategisk planning - igen kan få "Den gule førertrøje" på. "Vi er enige om, at HSH's/PULS' strategi er rigtig: " - at støtte deres egne bestræbelser for at forbedre deres fremtid. Dette gælder både for eleverne og for HSH som organisation. Måske er vi alle nu i et "VADESTED", men det giver tid til eftertanke.

Jeg tror - helt sikkert - på fremtiden både for PULS og for HSH. Selvom dette kun er en årsberetning, vil jeg gerne se lidt tilbage på noget af det, der er sket i de tidligere år. Det er en glæde, at STRATEGIEN **Hjælp til selvhjælp** virker.

- Den Mobile Lægeklinik er overtaget og fungerer fint under Arusha's bystyre.

- Landbrugsprojekterne, som vi startede, drives stadig af agronom D. Ringo. Rockwool Fonden har overtaget ansvaret.

- Faraja Seminary fungerer fint under Tanzania Assemblies of God.

- De 10 børnehave-skoler bliver selvstændige fra 01.01.2012.

- Styringen af Wavuvi er ved at blive overtaget af TAG og vil blive videreført under de oprindelige retningslinier.

*****

Vore tanzanianske partnere beder os bringe deres inderlige tak. Jeg vil også gerne på projektets vegne takke alle vore danske samarbejdspartnere.

Men mest af alt lader jeg takken gå til Gud, som lader arbejdet lykkes.

Elly Vesterager, formand i PULS

Kontingent.

Kontingentet er 25 kr. årligt pr. person. Hvis du sender en gave til PULS, bliver det ikke regnet som kontingent, medmindre du markerer rubrikken på girokortet eller på anden måde giver os besked på, at du ønsker at betale kontingent.

GIRO: 386-6149

BANK: 9570 KONTO: 3866149

Også for gadebørn er der fremtidsmuligheder.

Edris er nu 26 år. Han er medical assistent, hvilket svarer til en lægetitel på laveste plan.

Nu har han det godt. I 1990 mødte vi ham i et af Kenyas slumområder. Da var han en forsømt og ulykkelig 8-9 års knægt.

Edris var skilsmissebarn og havde en forfærdelig hverdag. Faderen var drunker. En dag overfaldt han den lille dreng, som flygtede ud ad et vindue - ud på lossepladsen. Edris fortalte mig ikke om moderen, og jeg nænnede ikke at spørge. Han har nu senere fortalt, at han på et tidspunkt var så fortvivlet, at han forsøgte at tage sit eget liv. Men han blev fundet af nogen, som i rasende fart kørte ham til hospitalet, så derfor blev han reddet.

Da vi mødte knægten, var han lille og forkommen - sikkert på grund af sult.

Vi betalte for ham på et børnehjem, desværre et sted, hvor han ikke havde det godt.

Da han var 15 år, forsøgte han at påtale nogle urimelige ting, men lederen af børnehjemmet blev rasende. Hun kom med falske anklager, fortalte at han var 18 år og fik ham sendt i fængsel. En forfærdelig oplevelse! En ældre bror løb til børneværnet, som greb ind og fik ham ud efter blot et døgn.

Da vi fra Danmark senere kom på tilsyn derude og hørte om sagen, kom Edris på det, der svarer til realskole. Jeg, Elly, foreslog, at han skulle i tømrerlære, men Arne Hjorth sagde: "Han er da så lille og spinkel, han bliver aldrig i stand til at bære et stykke tømmer!" Altså fortsatte Edris i skolen. Han var virkelig dygtig. Han kom senere på universitetet og læste til læge. Selvom det ikke var en dans på roser, klarede han sig godt og fik en god afsluttende eksamen den 7. december 2006.

Gode eksamenspapirer er vigtige, men personligheden, som ligger bagved, er vigtigere, og igennem de mange år, har vi kun fået gode rapporter om ham.

Jeg har jævnligt mail-kontakt med Edris. Han var indtil for nylig ansvarlig leder af en klinik i det vestlige Kenya, som fortrinsvis hjælper AIDS patienter - både ambulante og indlagte. Desuden varetog Edris almindelig klinikarbejde for området.

Det foregår altid med fest og farver, når eksamensbeviset endelig er i hus.

Mens han var leder af denne klinik, fik vi en mail fra ham. Han var da bundulykkelig. Lad mig gengive hans beretning:

En kvinde, som havde været i fødsel i flere dage, blev bragt til klinikken. Barnet var for stort, lå forkert, så kvinden kunne ikke føde.

Edris fortalte: "Jeg kunne have forløst hende, men mine papirer tillod det ikke, min uddannelse begrænsede mig. Med stor sorg måtte jeg sende hende videre til et større hospital, men både moder og barn døde, før de nåede frem. Mama Elly, jeg kan ikke holde det ud - kan ikke sove for det. Derfor beder jeg om et lån, så jeg kan opgradere min uddannelse, for sådan noget må aldrig ske igen."

Edris HAR fået et lån og er nu på universitetet og i gang med videreuddannelse.

Lad mig også lige tilføje, at Edris er blevet et rigtigt mandfolk! Han har - sammen med en broder - fået bygget et lille hus til forældrene og fået dem bragt sammen igen.

Faderen drikker ikke mere, og moderen har han hjulpet i gang med en lille forretning. Edris har også omsorg for sine søskende og desuden også for gadebørn. Han har bl.a. givet kørekort til 2 unge mænd, så de kunne komme videre.

Selv siger han: "Jeg var et gadebarn, som fik hjælp, derfor er det min pligt at hjælpe andre."

Sidste sommer skrev Edris: "Jeg har bearbejdet de fleste oplevelser fra barndommen, men noget piner mig stadig meget. Jeg vil så gerne tale med dig om det, mama Elly. Kan vi mødes?"

Edris på besøg hos Elly i Arusha sammen med sin smukke kæreste. Men det blev ikke til bryllup denne gang.

Der går direkte bus fra Kisumu ved Victoriasøen i Kenya til Arusha i Tanzania, så da jeg var på projekt-tilsyn derude i oktober 2010 kom Edris. Hvilket gensyn efter så mange år!

Han var ikke alene. Winnie – hans smukke kæreste - var med. Hun har også en meget fattig baggrund. Nu er hun 27 år og sygeplejerske i et lederjob, og ligesom Edris hjælper hun nødstedte børn. Vi havde nogle dejlige dage sammen. Edris og jeg fik talt om de svære ting, og han lagde det over til Jesus. DET hjælper overalt i verden!

Vi havde bestemt at forære Winnie en brudekjole, som hun efter brylluppet kunne leje ud – og derved tjene lidt penge. Men så kom hendes indvending: "Jamen vi er ikke rigtig forlovet, vi har ikke ring på!" Hun gik udenfor. Edris hoppede, dansede og hviskede: "Mama Elly, jeg

har ringen i lommen. Nu skal du se den. I morgen inviterer jeg hende ud til naturområdet ved Lake Duluti. Der giver jeg hende ringen på."

Næste dag tog de af sted. Jeg glædede mig på forhånd sammen med dem. Dagen efter ville mine børnebørn, Ditte og Matine, sørge for det romantiske: At finde brudekjolen til Winnie og se hendes glæde.

Men vi og Edris havde glædet os for tidligt. Winnie havde sagt nej!!

"Edris er sådan en god mand, men jeg er ikke sikker og vil hellere være alene hele mit liv end gifte mig med den forkerte," græd hun.

Ja, sikke et drama. De unge græd på skift i min arme. Jeg græd såmænd også sammen med dem.

"Farmor er du blevet ægteskabsrådgiver?" spurgte Ditte og Matine, da de så hele den redelighed.

Og så rejste de to unge tilbage til Kenya. De var så gode venner, men - - ja, hvem ved!

Senere kom jeg til at tænke på, at denne oplevelse fortæller om kvindefrigørelse. Tidligere bestemte forældrene/familien, hvem pigerne skulle giftes med. Ganske unge piger kunne ikke sige nej til at gifte sig med en gammel mand. I mange områder er det desværre stadig sådan. Det er stadig nedværdigende for en kvinde at være ugift og barnløs. men UDDANNELSE skaber udvikling.

Derfor turde Winnie sige nej.

Elly

HUSK

Billederne kan ses i farver på vores hjemmeside:
www.ulandshjaelp.dk

Et eksempel på spredningseffekt:

Det følgende stykke er et uddrag fra et takkebrev, som stod i foreningen DANTAN's medlemsblad. Det er skrevet i anledning af, at 4 landsbybeboere fik lejlighed til at besøge PULS' og HSH's projekt med dyrkning af bananer i 3 landsbyer omkring Arusha.

Kulwa Seleman har skrevet følgende om 4 Nhobola-bønders studierejse til Arusha:

"Allerførst vil jeg gerne sige mange tak til DANTAN og til PULS og Elly. Mange tak!

Den 12. februar 2008 tog vi fire medlemmer af KIKUWAYA afsted fra vores landsby Nhobola med stor glæde og med det mål at nå til Arusha for at lære om moderne banandyrkning og dyrkning af forskellige andre afgrøder, som dyrkes i dette landbrugsområde, der støttes af det danske projekt: Projekt Ulandshjælp til Selvhjælp (PULS).

Et eksempel på et simpelt komfur, men der er en stor besparelse på brændet i forhold til et åbent bål.

Vi blev fulgt til landsbyen Manyire for rigtigt at gå i gang med at lære om banandyrkning. Der har ikke tidligere været dyrket bananer på Nhobola-egnen på grund af for lidt vand. Vi skulle nu se, hvordan de gør her i Manyire for at holde på vandet.

Vi blev undervist i at forberede jorden og udplantningen ved at grave specielle næringsberigede plantehuller. Vi lærte om forskellige banansorter, som man dyrker i Arusha, og som har stor modstandskraft overfor sygdomme, insektangreb og tørke.

Vi blev også undervist i, hvordan man bygger et komfur for at kunne reducere især de farer, som kvinderne og børnene udsættes for på grund af den stærke røg, der udvikles, når der tilberedes mad på åbent ildsted. Mange kvinder udvikler en kraftig hoste, får stenlunger og får ødelagt deres øjne.

Vi så også eksempler på hjemmelavede fiskedamme og biavl og gode brønde med rent vand. Her blev vandet pumpet op ved hjælp af el-drevne pumper.

Alt dette gav os lyst til at prøve hjemme. Men på grund af landsbyens stude, starter vi foreløbig med banandyrkning. Et par dage efter, at vi var kommet hjem, fik vi en opringning om, at HSH havde sendt 140 bananstiklinger med bussen til Mwanza.

Der skal graves et meget stort hul, for at en bananstikling får de rette startbetingelser

Landsbybeboerne glædede sig meget over dette og samarbejdede om at grave huller og om at samle gødning, som nogle gange måtte hentes langvejs fra.

Vi KIKUWAYA'ere takker mange gange for den hjælp, vi har fået fra PULS og DANTAN fra Danmark. Vi er meget taknemmelige over, at I gav os mulighed for at rejse til landbrugsseminar i Arusha. Dette har været et stort skridt fremad for vores landsby.

Vi byder alle fra DANTAN og PULS velkomne i vores landsby.

Med venlig hilsen
Kulwa Seleman

